

[Søren P. Larsen.]

Arbejdsdirektøren, som nylig er fremlagt i Rigsdagens Læseværelse, kan jeg heller ikke finde nogen Kategori af Arbejdsløsheds-kasser, hvorunder jeg kan henføre disse unge Mennesker.

Jeg vil derfor spørge den højtærede Socialminister, hvorfor man ikke i Henhold til § 28 fritager for Bidrag, da disse synes urimelige. Her er der altsaa et Dagblad, hvem der afkræves et saadant Bidrag. Hvis nu en Mand i en Stationsby eller en mindre Købstad modtager f. Eks. 100 Eksemplarer af et eller andet Blad til Omdeling, og han faar en 3—4 raske Dreng eller Piger i 10—14 Aars Alderen til at hjælpe en halv eller en hel Time, er han saa ogsaa pligtig at betale Bidrag til Arbejdsløshedsfonden? Eller et andet Forhold. Som vi alle ved, har de store københavnske Dagblade nogle raske Søndagsdreng, der farer rundt og sælger Søndagsnummeret af vedkommende Blad. Har de store Blade ogsaa alle disse Forsikringer, Ulykkesforsikring, Invalide-samt Arbejdsløshedsfondsbidrag, for disse Medhjælpere, eller er disse endnu ikke ind-draget under Bidragspligten?

Der er ikke megen Mening i Optræk-ning paa dette Omraade, og jeg er heller slet ikke sikker paa, at denne Optrækning af Bidrag til Arbejdsløshedsfonden er i Overensstemmelse med Loven, der hjemler Adgang til Fritagelse i disse særlige Til-fælde. Jeg tror heller ikke, at alle Blade er inde under denne Bidragspligt, og Mini-steren vil naturligvis ikke modsige mig i min Henstilling om, at der skal være Lig-hed for Loven.

Nu kan naturligvis Ministeren love mig, at han vil befytte sig paa at faa flere fanget ind under Bidragspligten. Maa jeg sige med det samme, at det er ikke det, jeg er ude efter. Jeg finder, at Bidrags-pligten her er meningsløs og i Strid med Loven, hvorfor jeg henstiller at benytte Dispensationsbestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 28. Der er ikke Grund til at irritere med et saadant Bidrag til Arbejds-løshedsfonden, og det hjælper ikke Fonden paa Fode. Der skal sættes ganske andre Kræfter ind for at bringe Underskuddet ud af Verden og skaffe Midler til Veje.

Men Ministrene er maaske ved at blive mere bjergsomme med Hensyn til Ind-komstene, end de tidligere har været. Jeg maa jo beundre den højtærede Finans-minister, at han kunde vente med sit Besøg i de sukkersyges Medicinskab, indtil Landstingsvalgmandsvalget var afholdt. Det skulde bare have været en anden Mini-

ster tidligere, der havde forsøgt sig paa dette Omraade; saa kan jeg godt tænke mig, hvordan Agitationen vilde være blevet lagt til Rette, og hvordan de stakkels syges grædende Slægtninge i ædel Harme vilde have vendt sig mod saa fæl en Mini-ster. Men naturligvis er der ikke noget underligt i, at Ministeren, der skal svare til Kassen, er interesseret i at faa alle Sjatterne samlet sammen, for det er jo ikke saa let, naar de øvrige Ministre, der giver Penge ud, skal holdes nogenlunde paa Fode, og skal der bruges Penge, er det jo altid Finansministeren, der skal skaffe dem.

Under Landstingsvalgekampen lovede Regeringspartierne ikke saa lidt. Jeg husker, hvordan Regeringspartiernes Folk, naar vi kom til Forhandling rundt omkring i For-samlingshusene, jamrede over Sanerings-loven, det var naturligvis en helt god Lov, men Lovens Virkninger var jo ikke ret gode. Nej, der kunde have været skaffet helt andre Resultater til Veje, hvis der bare i Stedet for Obligationerne havde været rede Penge! Jeg spurgte gerne Regeringspartiernes Folk, om det virkelig var saa daarligt med Administrationen paa Grund af disse Obligationer, og om disse Obligationers Tilstedeværelse hindrede dem i ved den praktiske Udførelse af Loven at opnaa de gode Resultater, de ellers vilde kunne skaffe til Veje. Baade radikale og socialdemokratiske Talere forsikrede, at saaledes var Tilfældet. Saa trøstede jeg dem gerne, saa godt jeg kunde, idet jeg sagde, at det kunde gaa saa galt, at de fik Flertal i Landstinget, hvad saa? Men saa var de forskellige Regeringstalere ikke nær saa flinke til at gøre Rede for, hvad der videre skulde ske; saa havde de ikke nær den Interesse for Sagen som tidligere.

Nu har jeg læst den højtærede Stats-ministers forskellige Trontaler, baade den, før Rigsdagen blev aabnet, og den ved Rigs-dagens Aabning, og saa den tredie Tale, som vi fik her forleden Dag. Jeg vil gerne spørge: Hvor staa der noget om den Lov-givning, som for Folkets Velfærds Skyld snart skulde forberedes og gennemføres, og hvor staa der noget om, at man fra Rege-ringens Side ønsker at ændre Sanerings-loven, fjerne Obligationsslaanene og sætte rede Penge ind? Nu kan de Herrer tie stille. Ikke et Ord har der lydt derom. Og hvor-dan gaar det med Saneringen, spørger man rundt omkring. Jeg har faaet ikke saa faa Breve rundt omkring fra, hvori Folk synes, at det gaar lidt langsomt med Administra-tionen. Endvidere har der været meget paa,